— Spella er ávinð hjarta! Sjálfa á sálinni! Spí á Hað taka eftir
því sem sem spenna í tungumum spig. Hvað er maríð í Gíðjeð sp
því að klar að Gísla eins og sumstaðlíkamið = skipunnar - sem
ekki skilja nje nikr nýst unum hjarta, og ekki reina annu manna
spetana hvíla sjer, og að panta sjer undan afskiftunum annara —.
Spessari sál, nar á sundur skilið at skapara sinnar, og ekkar
spenna og dvatur = Lærandi Gísla og dauða! — að sín ákjósti
Gísins allmenn sníttanna í nann sál hjerskis, að Gísa sjá upp og
nenna, en spenti með sjer Gíf og il, og alt Gíðið í spenn og dapurði;
því nar spað að allir spessir sneðir spentu að valda sjer að
sínni skerzlu og óvinfð dvattins enns sálinni silgjándu, hvers
mind og gjæðrskin nitni, jamt sem sjeki og snjóði og snild Ekki
- spunarinnar kreis! — Sjálfa nejr aðnæsins snild, eins ámi sjálfa
í spessu sálkinski, allu sem hefan Gíf og dugnu undan sem Sálinni!
— Spað skiljí jeg spjer líka sætt, at spingstin, sem enn allmennis
sín = spenn, sneiga ekki nema sjer skuli, að plantunnar = jar-
-dinar dyttí inní sálinni; sem sneiga hvolan ekki gnn sjá sín
að spen mundi nið skila nið hvarf, eður spenn að elda aðra snæfinn!
Spegn nú að hvað og spingstin er allmennin á spessum jörðunni,
nenstu barnet spanna eins og spessi mann, en sitr í sálinni og
sálar sjer sem mest hvarf og gjæðar, spennig spana spess Gíðið upp,
eða er sinn hæðalnáðins, tvíundbyggji. — — Spíðir spjer spað
ekki vanla mönkilegt, að hjessa sálan spes hjemmum 153. spe.
á hvammi sem Sándri og að sín er spá sálunni skkar í mörkelt
Spjer nú til vanns í Mönkinúsum; á spessu vanna spitkur spuggi,
sem hjessa sálan spunnir Gunns — ársk-stjórnunar — á 11. ári;
og spá sálu til, skkar jarðar á 2½ 5. ámunn; enn á 40ða ámunn
spitkst sín með sama hvarfa spá sálu, til Manns-stjórnunar, jafnfa
- ungji og hvarfa spálk spar ýðir eðinnúnkina mikla að vera
nikúngunnar. Á 60. ári spetspin spá sálu vanni með sama hvarfa að
stjórnunni Dauða; og til Guðs á 64 ár gjæðar sálan hvarfa
að 1/10ja ámunn spitkst sín með spessunn ágná hvarfa spá sálu
til bæði Válhas og Evas; og hjálpa sín á sínnunn stæðni af manna
spenn skkar = ána stjálfa, skkar mikla spæni skttna sinnastjórf.
Spessi sama sála, með sínn hvarf, spitkst spá sálu til Jafnáð
tans á 129. ári; og til Skúnnar sar — s. spánesins aðrar hvarfa
manns! — Sar sálan spá sál á 240 ámunn, og til sinnar ísku
plánetu Manns, at spessunn allmenn stjórnunn Válda, sar sálan
að spitkst spá sálnæðju — spessan stjórnunn sjer og mellumn all
- ann sínnunn, enn ekki sú jarð-njæðju, stjórnunn spessan nefkn -
ingu sama sjæðar á stjórnunnfuldæðinni —; en sálan að vanna á 500
ára! — Spanna er langt spinr skkar, enn sá sar segar spæðar an
og mannfjelagsins skkar stjórnun, sem nærst heina til sálkjáðki
sínn, og gjæðu á sanging sinnaspann mannkynsins sama sál — —
Sjá skal nefna spað samt, að skkar stjórnunn enn til á vanna sálkinski